Brev fra Stockholm.

Ønsker man at komme i Berøring med en større Kreds Repræsentanter for den svenske Hovedstads kvindelige Intelligens, gjør man bedst i en Aften at besøge „Nya Idun". Skulde De, min danske Søster, have Lyst til i Aanden at titte der ind, vil De være meget velkommen. Vi beundre hos Eder en Livlighed, som tiltaler os saa meget, fordi den er saa naturlig. En svensk Forfatter taler et Sted, vistnok med Rette, om Stockholmerindens Livlighed som et Produkt af vor Hovedstads vexlende Sammensætning af Vand og Land, af By og smuk Natur. Men dette maa tages relativt, i Sammenligning med vor Halvøs øvrige Beboere. Thi hvad den gode Fé Naturen gjør for os i den Retning, modvirkes af den høje Nordens Vølve, som her oppe gaar igjen ved hvert Barns Vugge og lægger en god Del højtidelig Alvor i Karakteren, samt af Heksen Klasseskikkelse, som ogsaa indfinder sig og gjør sine Hocus pocus med vore Nakkemuskler, saa de faa en vis Stivhed. „Nordens Pariserinde", om jeg paa os skal anvende denne forslidte Festkompliment, kan derfor lære af Eder, hvorledes Sydlænderindens Livlighed bedst forenes med et distingueret Væsen. I vor Maade at være paa er Staalfjedren fremherskende, hos Eder Sivets Bøjelighed.

Denne Forskjel imellem os gjør sig alligevel mindre gjældende i det Selskab, jeg nu skal have den Fornøjelse at indføre Dem i. Navnet „*Nya Idun*" røber strax for enhver Stockholmer Selskabets Oprindelse. Et andet, ældre Samfund, „Idun", er nemlig en Forening af talentfulde og kundskabsrige Mænd, der Vinteren igjennem samles en Gang om Maaneden for at udvexle Tanker og forslaa Aftenen med mere eller mindre olympiske Glæder: litterære og videnskabelige Foredrag, Kunstudstilling o. s. v. Det kvindelige „Idun" dannedes (en Aften hos Professorinde *C. Curman*, Selskabets egentlige Stifterinde) ganske efter samme Mønster, dog med det Forsæt at unddrage sig Offentlighedens Blik og holde sig inden for en snævrere Kreds. Men det viste sig snart, at Jordbunden var beredt for „Nya Idun" i dets nuværende Skikkelse, og at den kun ventede paa et Frø, hidført af Tidsaandens didhen viftende Vind, for af et Sennepskorn at gjøre et